

358

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 15 lutego 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Torfowisko pod Zieleńcem” obszar torfowiska śródleśnego o powierzchni 156,80 ha w Leśnictwie Zieleniec Nadleśnictwa Państwowego Duszniki Zdrój, położony w miejscowości Zieleniec, gminie Duszniki Zdrój, powiecie kłodzkim województwa wrocławskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 172—174, 181, 182, 188, 189, 196 i 197, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1953/54 — 1962/63. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) usuwanie drzew i pozyskiwanie drewna;
- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) zbiór ściółki leśnej, koszenie trawy, pozyskiwanie torfu oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych;

- 5) pasanie zwierząt gospodarskich;
- 6) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin;
- 7) niszczenie gleby;
- 8) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 9) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
- 10) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 11) wznoszenie budowli, zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych, przemysłowych i innych urządzeń technicznych oraz prowadzenie prac melioracyjnych;
- 12) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych torfowiska wysokiego z bogatą i charakterystyczną dla tego rodzaju zespołu roślinnością oraz ze stanowiskiem reliktywnym brzozy niskiej (*Betula nana*).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

359

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 15 lutego 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Radziądz” obszar lasu o powierzchni 6,83 ha w Leśnictwie Żmigród Nadleśnictwa Państwowego Żmigród, położony w miejscowości Radziądz, gminie Żmigrodek, powiecie milickim województwa wrocławskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 110b; oznaczenie oddziału przyjęło według numeracji podanej w planach urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1949/50 — 1958/59. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce sytuacyjnej rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny;

- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych i pielęgnacyjnych zmierzających do regeneracji i utrzymania naturalnego typu lasu;
- 5) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby;
- 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;

11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu dębowego o cechach zespołu naturalnego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: B. Podedworny

360

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 15 lutego 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zielony Dąb” obszar lasu o powierzchni 2,67 ha w Leśnictwie Koniowie Nadleśnictwa Państwowego Sułów, położony w miejscowości Zielony Dąb, gminie Żmigród, powiecie milickim województwa wrocławskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi 246 oddział lasu poddział „I”, według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1949/50 — 1958/59. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;

4) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych gatunkami rodzimymi rezerwatu, właściwymi dla poszczególnych jego siedlisk, zmierzających do regeneracji i utrzymania naturalnego typu lasu;

- 5) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby;
- 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu dębowego z ciekawą i rzadką roślinnością zielną o cechach zespołu naturalnego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: B. Podedworny

361

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 15 lutego 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Góra Sobótka-Słęż” obszar lasu o powierzchni 142,70 ha w Leśnictwie Sinostrawice Nadleśnictwa Państwowego Sobótka, położony w miejscowości Sobótka, gminie Sobótka, powiecie wrocławskim województwa wrocławskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 1—6 i 8—10 według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1951/52 — 1960/61. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwa-

tu w skali 1 : 5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określony specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności